

Zondag 6 maart 2011
1 Korintiërs 2:2

CHRISTUS ALLEEN - DE GEKRUISIGDE

Aan het begin van de 40dagentijd gaan we ons hart en onze gedachten richten op de gekruisigde Christus. We willen hem zien en hem bewonderen, gefascineerd raken door het wonder van het kruis. Wat betekent het voor ons als volgelingen van Jezus dat hij een gekruisigde Heer is?

Geen andere kennis

Paulus laat er geen enkel misverstand over bestaan: Christus de gekruisigde staat in het centrum van het evangelie dat hij brengt. Ook op andere plaatsen wordt dat duidelijk (1:17.18.22; Gal. 3:1; 6:14; Fil. 3:18). Het gaat hier ook om Paulus' eigen passie. Het woord 'kennis' (of 'weten') kan wat rationeel klinken, maar het gaat om een diepgaand relationeel gebeuren: 'Ik houd van Jezus! Voor hem alleen wil ik leven! Hij is mijn alles! Van hem ben ik vol en verrukt! Hem wil ik kennen en bekendmaken! Hoe zit het met jouw passie? Waar is die op gericht?'

Meer Christus

Paulus focust hier op Christus én op het kruis. Nu is er over Jezus veel meer te zeggen dan alleen dat hij de gekruisigde is. Wij geloven ook in Jezus Christus - de profeet (met een zeer tegendraadse boodschap), - de leraar (zijn onderwijs had ongelooflijk veel impact), - de bevrijder (hij joeg de demonen angst aan), - de Genezer (wat heeft hij veel mensen genezen en zelfs doden opgewekt), - de opgestane (hij lééft; vgl. Rom. 8:34); - de luisterrijke Heer (denk eens terug aan de verheerlijking op de berg, waar Jezus stond te strálen). Tegelijk moeten we ook bedenken dat we niet focussen op een

Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus - de gekruisigde.

1 Korintiërs 2:2

ruwhouten kruis maar op Jezus, de mensen-mens, die zich aan het kruis liet spijkeren als het dieptepunt van zijn zelfverloochening en zelfopoffering. Dit verhaal wil Paulus ons voor ogen schilderen (Gal. 3:1).

De dwaasheid gekroond

Blijkbaar heeft Paulus zich weer bezonnen op de vraag of hij het kruis wel zo centraal moest stellen ('Wat is mijn missie?') Tegen de verdrukking in kiest hij er opnieuw voor! Het kruis is namelijk een dwaasheid. Het staat haaks op de wijsheid die de Grieken zoeken: ze willen tips en tools voor zelfhandhaving, ze zoeken gelijke wel-sprekendheid. Maar ze vinden: een eenvoudige man, een zwakkeling, een vreemdeling, met een moeizaam verhaal (Paulus lijkt Jezus wel... vgl. Jes. 53:2,3). Toch is de boodschap van de gekruisigde Gods wijsheid en Gods kracht (vgl. 1:24). Het is een geheime en verborgen wijsheid (2:7) die niet aansluit bij het de denkpatronen van deze wereld die op zoek is naar schoonheid, perfectie en volmaaktheid. Aan het kruis kijken we op de bodem van Gods hart, en daar vinden we: genade.

Leven met het onvolkomene

Aan de voeten van de gekruisigde Christus leren we dat onze worste-

lingen er mogen zijn. Het kruis illustreert de (blijvende) onvolkomenheid van ons leven en is tegelijk een teken van genade! Rond het kruis kunnen in alle kwetsbaarheid delen wat we moeilijk vinden. Twee voorbeelden:

1) We dragen pijnlijke ervaringen en herinneringen met ons mee; we zijn gewonde mensen (allemaal). In de kerk hoeven we dat, dankzij het kruis, niet achter maskers weg te stoppen.
2) Veel christenen kampen met gebrek aan tijd voor God (persoonlijk en samen bijbellezen en bidden) en ouders worstelen met de geloofsopvoeding van hun kinderen. Laat de kring rond het kruis (teken ook van geestelijke strijd) de ruimte zijn waar we dit delen en elkaar bemoedigen en aansporen.

Het wonder van het kruis

De Geest van God (niet van de wereld) wil ons het wonder van het kruis openbaren (2:10-16)! Een zevenvoudig wonder (Wilkin van de Kamp): vergeving, verlossing, reiniging, genezing, bevrijding, verzoening en wedergeboorte. Veertig dagen om zeven wonderen van het kruis te leren kennen!

